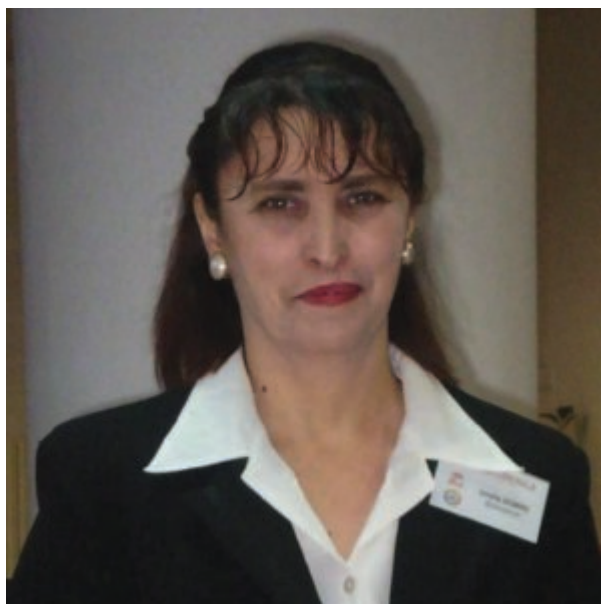

Pseudonim literar - IOANA VOICILĂ DOBRE

Născută la 22 ianuarie 1961 în comuna Cireșu, județul Brăila. Liceaul Nichita Stănescu (industrial nr. 6 București - 1985).

Specializare bibliotecar - documentarist în învățământ la Facultatea de Litere a Universității București (2007). A lucrat la Biblioteca Centrală a Universității Politehnica București. Volum colectiv de debut - Universul prieteniei - Primăvara -volum prezentat de Alexandru Husar - Iași, martie 2008.

Antologii: 55 de poeți contemporani - 2010, Călători prin timp - Drobeta Turnu-Severin, 2010, Visul unei femei cu Alina - București, 2010, În lumea iubirii Drobeta Turnu-Severin 2010, Esențe de primăvară Iași, 2010, Speranțele vieții Suceava, 2010, Antologia vinovatelor plăceri - Asociația Maria Domina București, 2010, Antologia virtuală Noul Oofeu - Asociația Română pentru Patrimoniu.

Volume publicate: Memento, Drobeta Turnu-Severin, 2014, Ce frumos am trăit traducere în limba germană de Renate Muller, Adjud 2015, Floare decais - București, 2017, Darul meu - Cele mai frumoase poezii, 2021, În raiul sufletelui meu - Volum de autor tradus în limba albaneză de către Baky Ymeri, 2023

Zbor înalt

Locuiesc în cuvânt și zborul
e limba pe care o înțeleg cel mai
bine.

Aripi colosale întind să cuprind
zarea albastră a poeziei
pământului.

Culeg gând după gând statuie să
ridic unui vers.

Dar ce poate fi mai frumos
decât imaginea zborului înalt
întrupată-n perle de gând!

Trecere

În drum spre soare ard
ca o făclie
și-n raza lunii mă găsesc

arzând,
îngemănând zborul
cu neodihna
din căutările-mi pe-acest
pământ.

Îngerul păzitor
Sunt vulturul rotitor deasupra
munților
Iar teama-mi fuge-n trecut,
speriată!
Alături îmi zâmbești enigmatic,
Ascunzându-ți scara sub aripă.
Rămâi cu mine, pasăre albă
Și nu voi mai privi niciodată în
abis
Ci numai Cerul, casa mea și a ta!

Sunt floarea...
Sunt floarea care poartă sărutul de
fluture,
ecoul zborului său de o zi
și-al iubirii de o clipă...
Sunt clipa unui fluture în zbor
rămasă cu privirea pierdută
după aripa care se zbătea
mângâindu-mi petalele.

Acrobație
Am clădit un vis, drum suspendat
Și îl străbat pe vârfuri temătoare
Iar sufletu-mi de vajnic acrobat
Suportă-arsura căii roditoare.
Aici, între culori de curcubeu
Cu mâinile în echilibru,
Eu, crucea mi-o veghez mereu
Puternică asemeni unui tigru...

Regina de alb
Privesc la viața mea ca la o tablă
de șah
Invadată de nebuni și de cai
sălbatici.
Trimit numai gândul la înaintare
Și aflu că au fost nimiciți de
propria nebunie.
Pe tabla mea de șah mai cad încă
pioni nevinovați...
Nebunia - boală molipsitoare -
A cuprins tot regatul dar carul
„reginei de alb”
se înființează la palat.

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*

Și, ce mândru era regele negru!

Dragoste de viață
Iubesc ploaia, vântul sălbatic,
Zăpada cernând singuratic.
Și totuși insist și totuși risc,
Să privesc soarele în adâncul
luminii.
Căldura lui mă învăluie și soare
devin!

Iubirea verii
Prin pădure, timpul pare să fi

încetinit,
să nu tulbure îndrăgostiții.
Copacii se privesc liniștiți în ochi
mirându-se fiecare de verdeața
celuilalt,
contemplând vara în inima
iubitei.

Și pare că, în vara asta
s-au văzut pentru prima dată!
Și, niciodată verdele n-a fost mai
verde,
Legănarea mai duioasă și soarele
mai arzător!

Liniștea sufletului
Doamne, nu mi-ai spus cât să urc
când ai pus în mine zborul
și câte râuri voi naște
din lacrima dăruită!
Darurile Tale mi-au împletit
drumul spre mine
și liniștea sufletului
am primit odată cu ele!

Iubirea lui
Sunt apa care susură de un dor,
veșnic nepotolit.
Voi îngheța la venirea iernii
văzându-mi iubitul îmbrățișând
un alt suflet îndrăgostit.
Mă vor privi ca pe-un decor
abstract!
Singurul lucru care va conta, va fi
fericirea lui
alimentată mereu din alte izvoare.

Lacrima de dor
Prinde-mi lacrima, iubite, în

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*

palme!
Închipuiește-ți, sufletul meu
venit către tine ca un suspin!
Prinde-mi lacrima, oglindește-te,
în ea
și mângâie-ți fața a sărbătoare!
Lacrima mea, candoare, lacrimă-
floare
va limpezi astfel fața iubirii!

Ospeție
Alege din bunurile mele
dobândite după amare vremi!
Alege, bătrânule mag!
Uite un colț de inimă! Ia-l tu!
E tot ce mi-a rămas, omenind
călătorii.
Mai am și bucuria cântării. Ți-o
închin ție!
Păsările sufletului meu să te
desfete!

Sinusoidă
Ne aflam în Pești
și „cât ai zice pește”
norocul ni s-a dus pe fundul apei.
Totul a devenit atât de alunecos
încât prefer să admir apa
vălurindu-ne trecutul.

Îngerul grădinii
Eram un fluture mic și jucăuș.
Te iubeam atât de mult
încât spuneam tuturor -în zborul
meu -
iubesc, iubesc, iubesc!
Numai pe tine te lăsam,
să-mi mângâi culorile curcubeului
în care mă înfășase viața.
Toți te invidiau pentru fluturele
din grădina ta
iar tu îmi invidiai florile.
Într-o clipă de rătăcire mi-ai rupt
aripile
dar îngerul grădinii
mi-a dăruit aripi noi din petale de
flori.

Neprevăzutul
Erai atât de al meu încât,
Nimic nu mi te-ar fi putut răpi...
Ar fi fost ca și cum, mi s-ar fi tăiat

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ
*Independența
prin Cultură*

o mână.
Erai atât de al meu încât,
Nimeni nu-mi putea scoate ochiul
pereche,
Tăia piciorul drept sau tăia o
ureche...
Și totuși un nimeni, timp nebun
Mi te-a smuls din piept
Deși te ascunsesem în inimă!

Amintiri din... viitor
Pe drum
viitorul m-a primit
în brațele sale.
Bucuria întâlnirii
înflorea pretutindeni
nuferi.
Poveștile tale
cu iz de mânăstire
îmi linișteau bătăile inimii.

A urmat sărutul pecete,
dulce izvor și
aprigă sete.

Însuși Dumnezeu
ne-a mângâiat creștetele,
mulțumit.

Vis pierdut
Undeva, printre rânduri
ne-am întâlnit.

Ce beție!
Plecasem în gânduri
cu aripa
frântă.

Timpul mi-a lipit-o,
să-ți pot îmbrățișa
durerea.

A urmat un dans
de nori
de fum și cenușă.
Plouă și pământul
se îngrașă iar
cu regrete tardive.
Tu, rămâi
aceeași pasăre rară,
tinerețe!

Clipa grea
Nu plânge, suflete,
nu plânge,
nu lăsa clipa grea

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*

să te strivească...
Furtuna asta
nu va dura o veșnicie!
Fulgerele
se scurg în pământ
luminându-te...
Tunetele
îți spun că ești...
Rămâi de granit,
să nu te miști!
Nu plânge, suflete,
nu plânge...

Doina Bârcă

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ *Independența
prin Cultură*